

Ei heikkohermoisille

Tietoteos: Metsästäjän terveysoppi tuli tarpeeseen.

SAULI LAAKSONEN

Metsästäjän terveysoppi
Suomen Metsästäjäliitto
ja Wazama-kustantamo
2014, 298 s.

Metsästäjä on tottunut näkemään ja kokemaan monenmoista. Siitä huolimatta täytyy varoittaa jo etukäteen, että riistaeläimiin erikoistuneen kuusamolaisen eläinlääkärin **Sauli Laaksosen** kokoama *Metsästäjän terveysoppi* ei ole heikkohermoisen luettavaa eikä etenäkään katsottavaa.

Vähvästi punasävyiset kuvat hirvien ja muiden saaliseläinten salraista sisuskaluista eivät ole mitään lasten katseltavaa. Muutoin Laaksosen asiantuntevasti ja siitä huolimatta nasakasti kirjoitettu ja runsaasti kuvitettu teos on erinomaisen tarpeellinen niin kaikille metsästäjille kuin riistaruaan ystävillekin.

Laaksosen, joka eläinlääkärin toimensa ohella toimii myös Helsingin yliopiston hirvieläinsairauksien dosenttina, on tehnyt ilmeisesti kansainvälisestikin merkittävän työn kokoamalla yhteen kaikki riistaeläimiin liittyvät terveysongelmat ja ohjeet, miten mihinkin vaihaan ihmisen pitää suhtautua.

Hän antaa myös yksinkertaiset neuvot, miten riistaeläimen lihaa on käsiteltävä kaadon jälkeen tai millainen on nykyajan vaatimuksia vastaava lahtivaaja.

Hirvion Suomen merkittävien riistaeläin ja saa näin myös perusteellisimman selvityksen Laaksosen terveysopissa. Yhtä lailla teoksessa käydään läpi myös porot, peurat, karhut, jänikset sekä riistalinnut. Sairaiden eläinten kuvitusta katsellessa sopii muistaa, että pääosa riistasta on kuitenkin erinomaisen tervettä.

Vaikka eläinsairaudet ovat Metsästäjän terveysopissa näkyvimmissä osassa, Laaksosen tarjoaa samalla myös tarpeellisia neuvoja oikeisiin metsästystapoihin.

Esimerkiksi sivun mittaiseen tiiviiseen tietopakettiin hän on kirjannut, millainen on hyvä riistalaukaus. Ensimmäinen ohje on, että "älä ammu juoksevaan eläimeen tai parveen".

Laaksosen muistuttaa, että ensimmäinen osuma on aina tärkein. Jos se ei vie henkeä, eläimen elimistö alkaa erittää endorfiineja, jotka supistavat verisuonia, poistavat kipua ja valmistavat elimistöä toimimaan minimihapella. Sen seurauksena lisäosumat "ovat usein tehottomampia, vaikka olisivatkin hyviä".

Metsästäjän terveysopista on oma apunsa myös ei-metsästäville metsässä liikkujille.

Esimerkiksi hirvikärpänen ei katso, onko kulkijalla ase olallaan vai ei. Laaksosen mukaan noin 30 prosenttia

” Hirvikärpästä vastaan voi suojautua pukeutumalla vaaleanvärisiin asuihin.

hirvikärpäsen puremille altistuvista ihmisistä sairastuu hirvikärpäsihottumaan. Hirvikärpästä vastaan voi suojautumalla pukeutumalla vaaleanvärisiin asuihin. Kemialliset hirvikärpäskarkotteet eivät ole Laaksosen mukaan osoittautuneet tehokkaiksi ainakaan toistaiseksi.

Kaiken kaikkiaan: Sauli Laaksosen viltään asiallinen Metsästäjän terveysoppi on hyödyllisimpiä teoksia, mitä eräkansalle on Suomessa kirjoitettu. Varsinainen eräkirjallisuus tervaksenmakuisine tunnelmapaloinen on sitten oma lukunsa.

SEPPÖ KONONEN